

[Gerda Møller.]

altså sige, at de danske forbrugere i mange tilfælde vil være udelukket fra at købe varer, som man kan købe bl. a. i vores nabolande og andre steder i verden, fordi de ikke er emballeret efter danske deklarationsbestemmelser. Det kan da aldrig kaldes liberalisering, og det kan heller ikke kaldes frit forbrugsvalg eller hurtig tilpasning til nye markedsmuligheder. Kommissionen gør også udtrykkelig opmærksom på, hvor tidkrævende en procedure iværksættelse af forskrifter kan være.

Den konservative gruppe ønsker også varedeklarationen fremmet, men ad frivillighedens vej. Det betyder ikke, at vi ikke synes, at man kunne have opnået større resultater, end tilfældet har været hidtil. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at udtrykke håbet om, at man i arbejdet inden for Dansk Varedeklarationsnævn kan nå frem til en lettere og mere enkel varedeklaration med let forståelige oplysninger og en hurtigere procedure, end vi hidtil har haft.

Selv om der kan være ting i lovforslaget, som vi gerne vil se på under udvalgsarbejdet, kan det konservative folkeparti af de af mig her nævnte grunde ikke gå ind for det foreliggende lovforslag om prismærkning m. v. og heller ikke for forslaget til lov om ændring af lov om indsende med priser m. v., som ganske vist ikke eksisterer mere, men er overført til loven om priser og avancer.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): I mandags havde jeg den blandede fornøjelse at høre det ærede medlem hr. Erling Dinesen tale i Odense. Ved den lejlighed sagde han, at det såkaldte personaleloft er roget 3-4 m i vejret som følge af den nye prislov, og han føjede til, at monopoltilsynet nok skulle have ansat 100 mennesker flere for at klare denne lov. Det ærede medlem ved jo, at monopoltilsynet selv har skønnet, at den nødvendige personaleudvidelse vil udgøre $\frac{1}{5}$ af det tal, som det ærede medlem fremkom med, og

som han altså nu rejser land og rige rundt og fortæller om.

Når det ærede medlem er så bekymret for personalebehovet i monopoltilsynet, undrer det mig, at hans parti møder med et lovforslag som det, der nu foreligger, for også socialdemokraterne ved dog, at monopoltilsynet har erklæret, at det ikke vil være administrativt gennemførligt på nuværende tidspunkt. Det ved vi fra 21 mands udvalget, hvor vi har fået en tilkendegivelse fra monopoltilsynet, således som også den højtærede handelsminister her har gjort opmærksom på.

På den ene side kritiserer socialdemokraterne altså, at der er gennemført en lovgivning, som har ført til udvidelse af monopoltilsynet, og på den anden side fremsætter man selv lovforslag, der vil føre til en endnu voldsommere udvidelse af personalet. Det minder mig om dette forsøg på både at blæse og have mel i munden samtidig, og det er ikke så nemt.

Jeg kan ganske tilslutte mig den højtærede handelsministers argumentation for ikke at kunne støtte lovforslagene, og jeg skal derfor ikke gå ind på enkeltheder i de fremsatte lovforslag. Skulle man gennemføre en lovgivning af den foreslåede karakter, mener jeg, at det må kræve et mere dybtgående arbejde end det, der ligger til grund for den afgivne delbetænkning fra et flertal i forbrugerkommissionen. Jeg mener ikke, at det nævnte flertal har fordybet sig tilstrækkeligt i de praktiske konsekvenser ude i erhvervslivet, der vil følge af en så vidtgående lovgivning om skiltning og mærkning. Jeg tror også, at man undervurderer den omkostningsforøgelse, som kan følge af sådanne påbud, og det er jo da ikke ligefrem prisforhøjelser, forbrugerne ønsker. Jeg vil ikke afvise at der er et voksende behov for oplysning gennem mærkning af varer og skiltning med priser. Behovet vokser af to grunde: dels fremkomsten af mange nye varer, dels forandringen i butikshandelens struktur, hvor den direkte kundebetjening i større udstrækning afløses af andre